

-et møte mellom to mannskorkulturer.

For et par år siden, midt i "asketåka", hadde Sandefjords Sangforening med koner og kjærester, bestilt flybilletter til Amsterdam for å delta i en større kirkekonert med Zeister Mannenkoor, i deres by Zeist. Byen er en forstad til Amsterdam med 60.000 innbyggere. Da ingen fly kunne lette denne våren, bestilte koret like gjerne en stor buss, og nådde fram til konserten i tide. Koret lever nemlig opp til devisen sin: "Sangens sønner svikter ei". Bestyrelsen i begge kor, og medlemmene, fikk utrolig god kontakt med hverandre, og rent sangerlig opplevde vi en gjensidig inspirasjon. Zeister Mannenkoor har 80 medlemmer i sine rekker, og reiser ofte på konsertturneer i Europa. Koret har en 120 år lang tradisjon å ta vare på. Deres slagord er: "Syngende mennesker er lykkelige mennesker". Det kom tydelig fram på gårdsfesten hos Ellen og Svend Håkonsen.

Siden Sandefjords Sangforening feirer sine 160 år gjennom hele året, inviterte vi det Nederlandske mannskoret til 17.maihelgen. Denne gjensvittten har Sangforeningen gledet seg til, og jobbet hardt for å kunne gjennomføre, og siden Pinsen i år kom i tillegg til nasjonaldagen, ble det mange dager som skulle fylles med sang og glede. I tillegg til fellesøvelser, mat og vennskapelige fester, sang korene på 12 forskjellige konsertsteder på grunnlovsdagen, fra tidlig morgen til sen kveld. Selve hovedkonerten ble holdt i Hjertnes kulturhus 18.mai, med nesten fullsatt sal. Konerten ble et stort minne for begge kor, med syv felles sanger og nydelig mannskorsang. De gjestet også gudstjenesten i Sandefjord kirke før lunsj og sightseeing til Larvik på første pinsedag. Noen må ha gjort noe godt og riktig, siden dagene ble kronet med fantastisk varme i strålende «sommersol»!

Gårdsfesten på Mørk skulle markere avslutningen på oppholdet. Sightseeing i distriktet hører jo med for å få en oversikt over vårt hjemmeområde. Turen gikk gjennom Tjølling, nedom Ula for å få et innblikk i en liten bosetting ved kysten. Deretter fikk de en busstur opp i Klåstadbruddet med egen guide fra steinbruddet. På toppen, 100 meter over havet, takket koret guiden med sang som hørtes over hele prestegjeldet. Turen gikk videre over Kaupang og gjennom Larvik, med små stopp underveis. Harald guidet så godt han kunne... Så bar det oppover Lågendalen, over Kvelde med bro og foss, gjennom åkerlandskap, liten bebyggelse og skog.

Da byfolka plutselig oppdaget gården fra veien med telt og bål og en mengde glade mennesker, hørte jeg bare et brøl av glede i bussen. De ante jo ikke hva de skulle få være med på!

Det sydet og kokte på tunet med glade toner fra trekkspillorkesteret på en tilhenger, eimen av deilig grillmat bredte seg utover småbordene med sydlandske parasoller over, og Sangforeningens tradisjonsrike punsj som rikelig ble øst ut av ei bøtte av to sangere med hvite hansker! Folk pratet, danset og nynet med tonene fra orkesteret.

Her ble det spilt evergreens avbrutt med allsang og solo- opptreden og korsang som slo rot i folkesjela! "You'll never walk alone" fikk hårene til å reise seg og tårene til å sprute! Det er noe helt spesielt å stå midt blant 104 mann som synger av full hals! Selv fuglene blir stille da. Nydelig biff, bakte poteter og salat vartet guttene i foreningen opp med. De begynte sine forberedelser rett etter kirketid. Et par av nederlenderne var antakelig veldig sultne, for da sausen ble satt på bordene trodde de at det var kveldens suppe, - og spiste opp hele tallerkenen uten en gang å rynke på nesens!!!

Det ble en vakker avslutning på gårdstunet hos Ellen og Svend før Zeister Mannenkor gikk til bussen sin. Begge korene stilte opp ved porten – mot hverandre, ganske spontant. Zeister sang en liten mannskorperle som takk for samværet, og Sangforeningen kvitterte med «Thank You, dear Lord, for Music». Fra midten av i sangen gikk vi syngende inn i Zeisterkoret med utstrakte hender for på den måten å takke for at de tok turen til Sandefjord. Sangen kollapset i gode klemmer, i ekte glede.

Sangforeningen takker Varden Trekkspillorkester for samarbeidet og for den glade stemningen de skapte! – en stemning vi vil huske lenge...

Hilsen Harald J. Stickler